

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. április 24-i ítélete (a Verwaltungsgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Arcor AG & Co. KG. kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-55/06. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Távközlés – 2887/2000 EK rendelet – A helyi hurok átengedése – A díjak költségalapúságának elve – Költségek – A befektetett tőke kamatai – A befektetett eszközök értékcsökkenése – A helyi távközlési infrastruktúra értékelése – Jelenlegi költségek és múltbeli költségek – A számítás alapja – Tényleges költségek – Már megfizetett költségek és előrelátható költségek – A költségek igazolása – Alulról felfelé és felülről lefelé építkező analitikus modell – Részletes nemzeti szabályozás – A nemzeti szabályozó hatóságok mérlegelési mozgásteret – Bírósági felülvizsgálat – A tagállamok autonóm eljárása – Az egyenértékűség elve és a tényleges érvényesülés elve – A bejelentett üzemeltető díjait engedélyező határozatok kedvezményezett általi, bíróság előtti vitatása – Bizonyítási teher – Felügyeleti eljárás és bírósági eljárás)

(2008/C 142/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Arcor AG & Co. KG.

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

A következő részvételével: Deutsche Telekom AG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Verwaltungsgericht Köln – A helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 336., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 83. o.) 1. cikke (4) bekezdésének, 3. cikke (3) bekezdésének és 4. cikkének értelmezése

Rendelkező rész

1. A befektetett tőkéhez kapcsolódó kamatok és a helyi hurok létesítéséhez használt befektetett eszközök értékcsökkenése beletartoznak azokba a költségekbe, amelyeket figyelembe kell venni a helyi hurok hozzáférési díjai költségalapúságának a helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében előírt elvének megfelelően.
2. A helyi hurok hozzáférési díja költségalapúságának a 2887/2000 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében előírt elvének alkalmazása

keretében a nemzeti szabályozó hatóságoknak a bejelentett üzemeltető költségei számítási alapjának meghatározása érdekében a tényleges költségeket kell figyelembe venniük, vagyis a bejelentett üzemeltető által már megfizetett költségeket, valamint az előrelátható költségeket, mely utóbbiak adott esetben a hálózat, illetve annak egyes elemei újraberzerzési költségeinek értékelésén alapulnak.

3. A 2887/2000 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján a nemzeti szabályozó hatóság kérheti, hogy a bejelentett üzemeltető közölje a szükséges információkat a helyi hurok hozzáférési díja költségalapúsága elvének alkalmazása keretében figyelembe vett költségeket igazoló dokumentumokra vonatkozóan. Mivel a közösségi jog nem rendelkezik az ellenőrizendő számviteli dokumentumokra vonatkozóan, egyedül a nemzeti szabályozó hatóságok feladata az alkalmazandó jog szerint megvizsgálni, hogy a bemutatott dokumentumok a legmegfelelőbbek-e a költségszámítás érdekében.
4. A közösségi jog nem zárja ki, hogy a helyi hurok hozzáférési díja költségalapúsága elvének alkalmazása keretében, teljes és ellenőrizhető számviteli dokumentumok hiányában a nemzeti szabályozó hatóságok határozzák meg a költségeket az alulról felfelé illetve felülről lefelé építkező analitikus költségmodell alapján.
5. A tagállamoknak a 2887/2000 rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében biztosított azon lehetőség, hogy részletesebb nemzeti intézkedéseket hozzanak, nem teheti alkalmazhatatlanná a helyi hurok hozzáférési díja költségalapúságának az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított elvét.
6. A 2887/2000 rendelet 4. cikke (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseiből következik, hogy a bejelentett üzemeltetők a helyi hurok átengedéséért felszámított díjainak vizsgálata során, tekintettel az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított díjazási elvre, a nemzeti szabályozó hatóságok az e díjak különböző szempontjainak értékelését lefedő, és az árak, azaz a javasolt díjak módosítására is kiterjedő jogkörrel rendelkeznek. E kiterjedt jogkör vonatkozik a bejelentett üzemeltetők által viselt költségekre is, mint például a befektetett tőkével kapcsolatos kamatok és a befektetett eszközök értékcsökkenése, azok számítási alapjára, valamint az említett költségek számviteli igazolási modelljeire is.
7. A bejelentett üzemeltető helyi hurokja átengedéséért felszámított díjaira vonatkozó nemzeti szabályozó hatósági határozatok tekintetében egyedül a tagállamok feladata – az őket megillető eljárási autonómia keretében, az egyenértékűség elvének és a bírói jogvédelem hatékonysága elvének tiszteletben tartása mellett – meghatározni a hatáskörrel rendelkező bíróságot, a jogvita jellegét és következképpen a bírósági felülvizsgálat szabályait. Ilyen körülmények között a nemzeti bíróságnak biztosítania kell a helyi hurok említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított díjazási elvnek megfelelő szabályok szerinti átengedését illetően a 2887/2000 rendeletből eredő kötelezettségek átlátható, tisztességes és megkülönböztetéstől mentes feltételek közötti tényleges teljesítését.

8. A 2887/2000 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése az 1997. október 6-i 97/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított 90/387 irányelv 5a. cikkének (3) bekezdésével együtt értelmezve megköveteli, hogy a nemzeti bíróságok oly módon értelmezzék és alkalmazzák a jogorvoslat gyakorlására vonatkozó belső szabályokat, hogy a helyi hurok hozzáférési díjainak engedélyezését bíróság előtt ne csak az ilyen határozat címzettjének minősülő vállalkozás vitathassa, hanem az említett rendelet értelmében vett, a határozat által jogaikban potenciálisan érintett kedvezményezettek is.
9. A 2887/2000 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy a helyi hurok hozzáférési díjaira vonatkozó, a nemzeti szabályozó hatóság által az említett rendelet 4. cikke szerint folytatott felülvizelési eljárás során a bejelentett üzemeltetőre hárul azon bizonyítási teher, hogy a díjai tiszteletben tartják a költségalapúság elvét. A tagállamok feladata viszont megállapítani a bizonyítási tehernek a bejelentett üzemeltető díjainak engedélyezésére vonatkozóan határozatot hozó nemzeti szabályozó hatóság és az e határozatot vitató kedvezményezett közötti megosztását. Szintén a tagállamok feladata – az eljárási szabályaiknak megfelelően, valamint az egyenértékűség és a bírói jogvédelem hatékonysága közösségi elvnek tiszteletben tartásával – megállapítani e bizonyítási teher megosztásának a bejelentett üzemeltető helyi hurokjához való hozzáférésért felszámított díjai engedélyezésére vonatkozó nemzeti szabályozó hatósági határozat bíróság előtti vitatása során alkalmazandó szabályait.

(¹) HL C 96., 2006.4.22.

A Bíróság (második tanács) 2008. április 17-i ítélete (Rechtbank van koophandel Hasselt – Belgium előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars kontra Willem Van Leuken

(C-197/06. sz. ügy) (¹)

(Oklevelek elismerése – 89/48/EGK irányelv – Ingatlanügynök)

(2008/C 142/04)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van koophandel Hasselt – Belgium

Az alapeljárás felei

Felperesek: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Alperes: Willem Van Leuken

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rechtbank van koophandel Hasselt – A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL L 19., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás, 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.) 3. és 4. cikkének értelmezése – Egy tagállamban letelepedett és egy másik tagállamban ingatlanügynökként tevékenykedő ingatlanügynök arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az államnak az irányelv átültetésére hozott jogszabályaiban meghatározott követelményeknek eleget tegyen – Ezen ingatlanügynök és egy, a kérdéses tagállamban bejegyzett ügynök közötti együttműködési szerződés esetén is fennálló követelmény.

Rendelkező rész

A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, a 2001. május 14-i 2001/19/EK parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv 3. és 4. cikkével ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely az alapügyben szereplőhöz hasonló tevékenységnek valamely másik tagállamban letelepedett, az alapügy alpereséhez hasonló helyzetben szolgáltatást nyújtó személy általi gyakorlását a saját területén olyan engedély megszerzéséhez köti, amely engedély megadása sikeres jogi alkalmassági vizsga megszerzését igényli.

(¹) HL C 165., 2006.7.15.

A Bíróság (nagytanács) 2008. április 15-i ítélete (Labour Court – Írország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Impact kontra Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(C-268/06. sz. ügy) (¹)

(1999/70/EK irányelv – A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 4. és 5. szakasza – Határozott ideig tartó foglalkoztatás a közszolgálatban – Alkalmazási feltételek – Díjazások és nyugellátások – Határozott ideig tartó szerződések nyolc évig terjedő időszakra való meghosszabbítása – Eljárási önállóság – Közvetlen hatály)

(2008/C 142/05)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Labour Court